

N:o 124.

Af herr **O. G. Eklund** i Stockholm, *i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående dyrtidstillägg åt vissa statens tjänstemän och betjente.*

Vid beviljandet af dyrtidstillägg förra året, beslöt Riksdagen, att sådant ej skulle tilldelas dem af statens embets- och tjänstemän samt betjente, som hade förmånen af fri bostad i statens hus eller af staten förhyrd lägenhet. Genom detta beslut kom en mycket stor grupp af de mindre löntagarne, hvilka måhända voro i allra största behof af ett dyrtidstillägg att bli utan sådant, nemligen bland andra en stor del af de lägst aflönade vid statens jernvägar. Äfven om förmånen af fri bostad är synnerligen afsevärd, bör det icke förbises att densamma ju tages i betraktande vid bestämmande af den kontanta lönen, hvilken derigenom kan sättas så mycket lägre. Sålunda finner man att många ordinarie betjente vid statens jernvägar innehafva en fast lön af endast 480 kronor om året, hvilket ju helt enkelt vore allt för ringa om icke andra förmåner vore förenade med befattningen.

Att de höga lefnadsomkostnaderna hårdast drabba dem, som ha de lägsta lönerna torde icke kunna bestridas. Denna sanning har äfven erkänts i vårt broderland Norge, der dyrtidstillägg utgår med 50 kronor årligen till de jernvägsmän, som ha lägst 1,150 och högst 1,550 kronor, men med 100 kronor till alla dem som tillhöra lägre löneklass.

Vidare har Norges storting beviljat ett årligt lönetillägg af 100 kronor till alla de i Kristiania boende jernvägsmän, hvilkas fasta aflöning icke öfverstiger 1,200 kronor och som ha familj att försörja.

De principer, som här lagts till grund för dyrtidstilläggets beviljande finner jag efterföljansvärda och hemställer därför,

att Riksdagen ville, vid beviljande af dyrtids-
tillägg för innevarande år, tilldela sådant äfven
åt dem af betjente vid statens jernvägar som åt-
njuta bostadsförmån, men hvilkas fasta aflöning
icke öfverstiger 1,500 kronor.

Stockholm den 27 januari 1902.

Oskar Eklund.